

N:o 35.

Af Herr **Schönbeck**: *Om aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om afskaffande af s. k. pastoralprof.*

Det sistlidne år församlade Kyrkomötet anhöll i en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t om afskaffande af alla s. k. pastoralprof. Detta beslut, grundande sig på förslag af Kyrkolags-Utskottet, föregicks af en utförlig och sakrik diskussion under tvenne plena, och endast två af Kyrkomötets ledamöter reserverade sig deremot.

Då jag nu vördsammast föreslår, att Riksdagen ville fatta beslut om en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i samma ämne, tillåter jag mig icke att framlägga några nya skäl, utan hänvisar till dem, som förekomma i Kyrkomötets handlingar, hvilka äro för Riksdagens alla ledamöter tillgängliga.

Då ett par af Kyrkomötets ledamöter påstodo, att prestbildningen skulle komma att betydligt sjunka, om pastoralexamen afskaffades, vill jag likväl deremot erinra om, att denna examen hvarken finnes eller har sedan många decennier funnits i Danmark och Norge. Aldrig har jag hört påstås, att prestbildningen der står lägre än hos oss; men väl hafva undantagsvis röster höjts i en motsatt rigtning.

Jag föreslår således vördsammast,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådan ändring i nu gällande förordningar, att alla s. k.

pastoralprof varda afskaffade; men att de prestmän, hvilka blifvit prestvigda, förr än detta upphäfvande sker, må bibehållas vid rättigheten att aflägga sagda examen i hittills gällande ordning.

Stockholm den 27 Januari 1884.

Henrik Schönbeck.

N:o 36.

Af Herr **Biesert:** *Angående afskrifning af en del utaf grundskatterna samt aflösning af den återstående delen.*

Då försöken att på en gång lösa de så kallade stora frågorna alltid misslyckats, så synes det mig vara skäl att nu, utan deras vidare sammankoppling, söka lösa hvar och en för sig, och jag skulle då vilja börja med grundskattefrågan.

Ingen fosterlandsvän torde kunna förneka att, om genom ett ömsesidigt och klokt tillmötesgående af alla de i frågan intresserade grundskatterna kunde på ett lämpligt sätt utjemnas för all svensk jord, ett viktigt och länge eftersträfvadt önskningsmål vore uppnådt.

Ingen med våra förhållanden och med sista tidens riksdagsförhandlingar förtrogen man torde heller kunna förneka att, om den af Herr C. A. Larsson år 1869 inom Andra Kammaren väckta motionen N:o 140 vunnit Riksdagens bifall, vi nu redan med ungefär en tredjedel haft grundskatterna aflösta och detta på ett sätt som varit till allas gemensamma fördel och ingens skada.